

1. oktober 2026

EM2026/276 + 395
Erik Jensen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til FM2027 at fremsætte de nødvendige lovændringer, så afgiften på emballage indeholdende drikkevarer afskaffes, herunder gennemføre nødvendige konsekvensændringer i afgiftslovgivningen. Naalakkersuisut pålægges samtidig særskilt at opføre provenutabet og indarbejde afskaffelsen og provenutabet i FL2027.

(Medlem af Inatsisartut Pele Broberg, Naleraq)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte et lovforslag, der fritager øl og sodavand, som produceres og tappes i Grønland, for emballageafgift.

(Inatsisartutgruppe for Siumut)

Fra Siumut takker vi forslagsstillerne samt Naalakkersuisut for deres svar.

De to forslag har forskellige udgangspunkter, men de vedrører begge et vigtigt spørgsmål: Hvordan kan vi indrette vores afgifter, når vi både skal tage hensyn til borgernes leveomkostninger, Landskassens økonomi samt udviklingen af beskæftigelse og produktion i Grønland?

Siumuts eget forslag, punkt 395, har et klart erhvervspolitisk formål. Vi ønsker at forbedre vilkårene for produktion i Grønland. Når virksomheder producerer her i landet, skaber de arbejdspladser, skatteindtægter, kompetencer og værdiskabelse i Grønland. Derfor bør vores afgiftssystem så vidt muligt understøtte, at det bliver mere rentabelt at producere her i landet.

Vi har noteret os Naalakkersuisuts oplysning om, at øl og sodavand, der produceres og tappes i Grønland, ikke pålægges emballageafgift som færdigimporterede varer, mens tom emballage, der importeres til landet, pålægges afgift.

Fra Siumut ønsker vi derfor, at den tekniske formulering af punkt 395 kan præciseres under udvalgsbehandlingen, således at forslagets politiske formål kommer korrekt til udtryk og kan gennemføres på et juridisk holdbart grundlag.

Vi er ligeledes åbne over for, at eventuelle forpligtelser i forbindelse med et WTO-medlemskab undersøges grundigt. Det er ikke Siumuts hensigt at skabe en forskelsbehandling, der strider mod gældende ret. Vores hensigt er at undersøge og udnytte de lovlige muligheder, vi har for at styrke produktionen og beskæftigelsen i Grønland.

Forslagets formål er klart og vanskeligt at være uenig i. Derfor vil vi opfordre vores ærede kolleger i Inatsisartut til ikke alene med ord at støtte virksomhederne i Grønland, men også til at bakke dem op i praksis. Det inviterer vi jer til at stå sammen med os om, og derfor ønsker vi forslaget sendt til udvalgsbehandling.

Hvad angår punkt 276, har Siumut stor forståelse for formålet om at reducere borgernes leveomkostninger. En fuldstændig afskaffelse af emballageafgiften vil imidlertid være et betydeligt skridt. Naalakkersuisut vurderer, at Landskassen kan miste omkring 100 mio. kr. i årlige indtægter, og

Naalakkersuisut rejser samtidig væsentlige spørgsmål vedrørende sundhed, alkoholforbrug, sukkerholdige drikkevarer og finansiering.

Fra Siumut mener vi, at disse konsekvenser skal belyses tilstrækkeligt. Men Naalakkersuisut bør samtidig fremlægge tallene klart og tydeligt. Et anslået tab på omkring 100 mio. kr. ved en fuldstændig afskaffelse af emballageafgiften kan ikke uden videre anvendes som et direkte økonomisk argument imod Siumuts langt mere begrænsede forslag under punkt 395.

Vi kan heller ikke se bort fra den politiske historik.

Ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget for 2024 den 15. november 2023 indledte Jens-Frederik Nielsen sit indlæg på vegne af Demokraatit med ordene:

”85 millioner kroner, jeg gentager: 85 millioner kroner.”

Dengang beskrev han disse penge som penge, der blev taget ud af borgernes lommer, og han oplyste, at 65 mio. kr. kom fra emballageafgifter. Demokraatit argumenterede desuden for, at sådanne afgifter rammer borgere med lave indkomster hårdere og øger uligheden i samfundet.

Derfor er det naturligt at spørge, hvad der politisk har ændret sig siden 2023.

Dengang var budskabet fra Demokraatit, at pengene burde blive i borgernes lommer. I dag er Demokraatit medansvarlig i Naalakkersuisut, og når Naalakkersuisut argumenterer imod at sænke afgifterne, henviser de blandt andet til tabte indtægter for Landskassen og til, at lettelsen ikke målrettes de borgere, der har størst behov.

En politisk vurdering kan ændre sig, når man får regeringsansvar. Men så bør man også forklare, hvad der har ændret sig.

Det er desværre ikke sket – ikke med et eneste ord. Men borgerne er opmærksomme. I ved, hvad der er blevet sagt, og I husker det.

Fra Siumut ønsker vi dog ikke, at denne debat alene skal handle om den politiske historik. Vi ønsker at finde løsninger.

Derfor mener vi, at punkt 395 bør henvises til udvalgsbehandling, hvor de tekniske afgrænsninger, de reelle økonomiske konsekvenser og spørgsmålene om eventuelle WTO-forpligtelser kan undersøges nærmere.

Hvad angår punkt 276, ønsker vi ligeledes, at de økonomiske, sociale og sundhedsmæssige konsekvenser bliver grundigt belyst, inden Inatsisartut træffer en endelig beslutning om en eventuel fuldstændig afskaffelse af emballageafgiften eller om muligheden for på anden måde at reducere den.

Siumuts udgangspunkt er klart: Vi skal gøre det mere attraktivt at skabe arbejdspladser, produktion og værdiskabelse i Grønland, samtidig med at vi på ansvarlig vis arbejder for at lette borgernes leveomkostninger.

Med disse bemærkninger støtter vi Siumuts forslag og ønsker samtidig, at Pele Brobergs forslag bliver grundigt behandlet i udvalget.

Vi henviser derfor forslagene til Finans- og Skatteudvalget.

Tak.

Erik Jensen, Siumut